

het landingspunt en zond hij Scheepens met alle overigen naar Troemon, waar Scheepens de zelfbestuurder moest ophalen. De volgende ochtend bleek dat er vlak bij de landingsplaats een huisje stond. De er wonende Atjeher ontdekte de kano's en werd door Pel gevangen genomen – in een eerste gesprek vernam Pel dat de zelfbestuurder van Troemon die aan Scheepens bekend was, door de Japanners was afgezet en vervangen; de Atjeher zei verder dat er in Troemon geen Japanners waren maar wel in Bakoengan en in de residentiehoofdplaats Meulaboh – plaatsen die langs de weg resp. 20 en ca. 250 km verder noordwestelijk aan de Atjehse kust liggen. Onmiddellijk zond Pel een sergeant achter Scheepens' patrouille aan met bevel naar het landingspunt terug te keren – hij had besloten, met de gehele *party* nog diezelfde avond in kano's naar de 'O 24' terug te keren die niet ver van de kust was blijven liggen. Nog voordat Scheepens en zijn patrouille teruggekeerd waren, verschenen bij het landingspunt vele tientallen met speren en slagwapens uitgeruste Atjehers die een dreigende houding aannamen. Dat deed Pel besluiten, nog voor het donker was in de kano's te gaan. Scheepens' patrouille verscheen weer bij het landingspunt. Daar stond nu veel branding – toen men het strand verliet, sloegen alle kano's om. Terug! Slechts twee kano's waren onbeschadigd, veel goederen waren verloren gegaan. Pel sprak vervolgens de Atjehers in het Atjehs toe – sommigen dezer bleken hem en Scheepens te herkennen en de stemming verbeterde zozeer dat Pel besloot, met zijn gehele *party* naar Troemon te gaan om er met de nieuwe zelfbestuurder te spreken en vooral ook om er een of twee prauwen te huren waarmee men, nu er nog maar twee kano's over waren, naar de 'O 24' zou kunnen terugkeren. Alvorens het huis van de zelfbestuurder te betreden om er aan een rijsttafel aan te zitten, werd de telefoonleiding die, naar gemeend werd, Troemon met Bakoengan en Meulaboh verbond, doorgesneden.

Pel en Scheepens vernamen van verschillende Atjehers (de zelfbestuurder liet zich niet zien) veel van wat op Sumatra, speciaal van wat in Atjeh was geschied, maar prauwen kregen zij niet. Erger: er bleek dat zij een verkeerde leiding hadden doorgesneden – Pel vermoedde dat er al Japanners in aantocht waren. Terug naar de landingsplaats! Men arriveerde er midden in de nacht van 14 op 15 december. Pel zei dat hij als eerste met een van de minderen in een van de twee onbeschadigde kano's zou vertrekken – *hij* had alle inlichtingen in zijn geheugen en zag het als zijn taak, ze persoonlijk op Ceylon over te brengen. Aan de achterblijvers gaf hij geld, zeggend dat zij daarmee in leven moesten zien te blijven en dat hij hen na een maand zou komen ophalen, waartoe overigens geen